

75.**Zákon ze dne 12. dubna 1935****o zákazu přídavků při prodeji zboží neb provádění výkonů.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Zakazuje se v hospodářském styku ve spojitosti s prodejem zboží neb s provedením výkonu (služby, práce, díla) za úplaty ohlašovat, nabízet neb poskytovat přídavek, ať se to děje přímo nebo prostřednictvím jiných osob.

(2) Přídavkem podle tohoto zákona rozumí se jakákoliv věc neb jakýkoliv výkon (služba, práce, dílo), které lze zpravidla v hospodářském styku obdržeti jen za úplatu.

§ 2.

Pro posouzení s hlediska zákazu (§ 1) nerozhoduje,

a) je-li přídavek ohlašován, nabízen neb poskytován výslovně jako dar (odměna, prémie, bezplatné věnování) či nic;

b) je-li přídavek poskytován bezprostředně s prodáváním zbožím neb s prováděním výkonem či zvláště, na př. jen na předložení zvláštních poukázek (kuponů, bonů, obalů, bonifikačních poukazů a pod.);

c) že je přídavek prodáván spolu s jiným (hlavním) zbožím neb prováděn spolu s jiným (hlavním) výkonem, děje-li se tak za nepatrnou úplatu, požadovanou zřejmě jen na oko anebo za úhrnkovou cenu zřejmě za tím účelem, aby se zakryla pravá podstata věci;

d) je-li přídavek ohlašován, nabízen neb poskytován každému zákazníkovi (odběrateli) či jen tomu, koho určí los neb jiná náhoda.

§ 3.

(1) Přídavkem nejsou:

a) cenově bezvýznamné maličkosti, které postrádají soutěžitelsky závadné přitažlivosti pro zákazníka (odběratele);

b) reklamní předměty (§ 5) a reklamní výkony nepatrné hodnoty;

c) reklamní zařízení, jimiž podnikatel činí reklamu pro své zboží neb své výkony, pokud jich nelze použít k jinému účelu než reklamnímu;

d) propagační prostředky a akce (na př. světelné, zvukové, novinové, dále reklamní a firemní časopisy a pod.);

e) obvyklý rabat v penězích (§ 4, odst. 1);

f) obvyklý rabat ve zboží neb ve výkonech (§ 4, odst. 2);

g) obvyklé obaly či jiná obvyklá příslušenství zboží;

h) obvyklá vedlejší plnění, která jsou podle povahy věci účelná k uskutečnění prodeje (dodávky) neb k zadání výkonu anebo která slouží k nezávadnému neb snažšímu užívání prodaného zboží neb provedeného výkonu, pokud v obou těchto případech míra poskytnutých výhod nevybočuje z mezí u zboží neb výkonů toho druhu obvyklých;

ch) udílení informací, porad, kursů a pod., souvisejí-li věcně s prodejem zboží neb s provedením výkonu;

i) pojištění, poskytované obvykle novinami a časopisy předplatitelům bez zvláštní úplaty.

(2) Vládním nařízením mohou býti po slyšení zúčastněných zájmových korporací (§ 12) vyňaty ze zákazu podle § 1 ještě jiné věci neb výkony.

§ 4.

(1) Obvyklým rabatem v penězích [§ 3, odst. 1, písm. e)] rozumí se podle tohoto zákona každá peněžitá výhoda, která se odběrateli obvykle poskytuje při odběru zboží neb výkonů onoho druhu, a to buď v hotovosti neb sražkou (slevou) s ceny za zboží neb za výkon.

(2) Obvyklým rabatem ve zboží neb ve výkonech [§ 3, odst. 1, písm. f)] rozumí se podle tohoto zákona výhoda, která se odběrateli obvykle poskytuje při odběru většího množství zboží neb výkonů onoho druhu, a to ve stejném zboží neb ve stejném výkonu, jako jest prodávané zboží neb prováděný výkon.

§ 5.

Reklamní předměty [§ 3, odst. 1, písm. b)] nutno opatřiti neodstranitelným a zřetelně patrným jménem neb firmou podniku neb jiným označením, které v kruzích zákaznických platí za příznačné (§ 11, odst. 3 zákona ze dne 15. července 1927, č. 111 Sb. z. a n., proti nekalé soutěži) pro podnik, pro nějž se reklama činí.

§ 6.

(1) Přídavkem nejsou věci a výkony, které poskytují na místo a do výše obvyklého rabatu v penězích (§ 4, odst. 1) výrobci, velko-

obchodníci neb jiní dodavatelé svým odběratelům detailistům, nebo detailní podniky svým zákazníkům (náhradní zboží a náhradní výkony), jestliže věci neb výkony ty jsou předmětem řádného obchodování (podnikání) těchto osob a podniků.

(2) Podnikatel, jenž chce podle odstavce 1 obvyklý rabat v penězích poskytnouti v náhradním zboží neb v náhradním výkonu, jest povinen sdělit odběrateli (zákazníku) cenu, za kterou se mu náhradní zboží neb výkon do rabatu včítá a ponechati mu možnost výběru.

(3) Nesouhlasí-li odběratel (zákazník) s cenou, za kterou se mu náhradní zboží neb náhradní výkon počítá, musí se mu rabat vypláti v hotovosti neb srážkou (slevou) s ceny za zboží neb za výkon (§ 4, odst. 1). Totéž platí, jestliže cena za náhradní zboží neb za náhradní výkon odběrateli (zákazníku) účtovaná má, hledíc ke své výši, zřejmě ráz a účel nepatrné úplaty podle § 2, písm. c).

(4) Ohlašuje-li se neb nabízí-li se náhradní zboží neb náhradní výkon, je výslovně upozorniti na jeho povahu jakožto náhradu za rabat v penězích, jakož i na práva odběratele (zákazníka) podle odstavců 2 a 3.

§ 7.

(1) Slevy (restituce, návratky), které poskytují výdělková a hospodářská společenstva (družstva), spolky a jiná sdružení svým členům v určitém poměru k odebranému zboží, jakož i t. zv. dividendy na podíly jejich členů z bilančně vykázaného zisku, pokládají se podle tohoto zákona za obvyklý rabat v penězích (§ 4, odst. 1).

(2) Zakázáno jest uvedené dividendy před roční uzávěrkou poskytovat jakož vůbec nabízet neb slibovati je v určité pevné výši neb v určitém množství.

§ 8.

Ohlašovati, nabízet neb poskytovat rabat v penězích na základě srážkových (rabatových, strádacích) známek obchodními gremii, jakož i organizovanými srážkovými (rabatovými, strádacími) spolky, sdruženími, družstvy jest dovoleno.

§ 9.

(1) Zakazuje se věci a výkony v § 3, odst. 1, písm. a) až g) uvedené, jakož i náhradní zboží a náhradní výkony (§ 6, odst. 1) označovati jako dar (odměnu, prémii, „zdarma“ a pod.).

(2) Jest však dovoleno výslovně naznačiti skutečnost, že v ceně prodávaného zboží neb prováděného výkonu zahrnuty jsou již i věci neb výkony v § 3, odst. 1 uvedené.

§ 10.

(1) Zakazuje se t. zv. domácí reklama, t. j. vysílání zaměstnanců podnikatelových či jiných osob po domácnostech spotřebitelů (zákazníků) k tomu cíli, aby tam doporučovali zboží nebo výkony podnikatelovy a při tom slibovali domácím lidem různé výhody nebo poskytovali jim reklamní vzorky s doporučeným zbožím.

(2) Ustanovení toto neplatí, jde-li o výrobky, o jejichž použití, činnosti nebo zařízení je nutno spotřebitele (zákazníka) poučiti.

§ 11.

(1) Přestupky tohoto zákona trestá okresní úřad podle živnostenského řádu (živnostenského zákona) pokutou od 50 Kč do 10.000 Kč nebo vězením do jednoho měsíce, pokud čin není trestný soudem. V případě nedobytnosti pokuty vyměří se náhradní trest vězení podle míry zavinění nejvýše do jednoho měsíce.

(2) Při tom lze použití předpisů § 134, § 135, odst. 1, §§ 137, 140, 147, 148, 149 a § 151, odst. 1 živnostenského řádu (§ 231, § 232, odst. 1, §§ 234, 237, 244, 246, 247 a § 249, odst. 1 živnostenského zákona). Nejde-li o živnosti podléhající živnostenskému řádu (zákonu), platí uvedená ustanovení obdobně.

§ 12.

Vznikne-li pochybnost o tom, zda jsou dány předpoklady vynětí určitého případu ze zákazu, zejména v případech, kde zákon poukazuje na obvyklost [§ 3, odst. 1, písm. e), f), g), h), i), § 4] a vůbec ve všech jiných pochybných případech, kde není jasno stanovisko zájmových kruhů, požádá úřad (§ 11) nebo soud (§ 16), prve než o věci rozhodne, příslušnou obchodní a živnostenskou komoru, jakož i příslušnou ústřední zájmovou korporaci o vyjádření.

§ 13.

Ustanovení § 38 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n. platí obdobně i pro trestní řízení podle tohoto zákona.

§ 14.

(1) V odsuzujícím nálezu může úřad (§ 11) vysloviti, že propadají věci, které se jako přídavek ohlašují neb nabízejí, jakož i obaly,

nádoby, oznámení, nápisy, vyhlášky, zařízení atd., jimiž se přídatky ohlašují neb slibují nebo na základě nichž se poskytují, pokud odsouzený může s nimi ještě nakládati.

(2) Propadlé věci buďtež zpeněženy, pokud úřad nestanoví jinak.

§ 15.

(1) V odsuzujícím nálezu může býti nařízeno uveřejnění nálezu na útraty odsouzeného v jednom nebo v několika časopisech, zejména odborných, které úřad zároveň určí.

(2) Zpravidla uveřejnění jest nález bez důvodů, podle okolností může však okresní úřad naříditi, aby uveřejněny byly i důvody nálezu zcela neb z části.

§ 16.

(1) Nehledíc na trestní stíhání, může býti ten, kdo jedná proti ustanovením tohoto zákona, žalován u soudů civilních, aby se zdržel takového jednání a odstranil závadný stav, věděl-li pak nebo musil-li věděti, že jeho jednání jest způsobilé poškoditi soutěžitele, též, aby nahradil škodu tím způsobenou.

(2) O těchto žalobách platí obdobně ustanovení § 15, odst. 1 a 3, §§ 16 až 24 zák. č. 111/1927 Sb. z. a n.

§ 17.

Ustanovení zákona č. 111/1927 Sb. z. a n. zůstávají tímto zákonem nedotčena.

§ 18.

(1) Na přídatky, které pocházejí ze zásob opatřených prokazatelně ještě přede dnem, kdy zákon byl vyhlášen, se zákaz v § 1 uvedený nevztahuje. Výjimka tato však platí jen do šesti měsíců po té, kdy zákon nabyl účinnosti.

(2) Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností se zmocňuje, aby podnikům, které již delší dobu před vydáním tohoto zákona poskytovaly a dosud poskytují svým zákazníkům náhradní zboží nebo náhradní výkony (§ 6, odst. 1) ve věcech nebo výkonech, jež nejsou předmětem řádného jejich obchodování (podnikání), a které by mohly býti okamžitým odstraněním tohoto systému poškozeny, povolilo přiměřenou lhůtu k likvidaci tohoto zařízení a to nejdéle na dobu dvou let, v případě nezbytné nutnosti však na dobu nejdéle pěti let. Rozhodnutí své učiní ministerstvo obchodu po slyšení korporací v § 12 uvedených.

§ 19.

Zákon tento nabude účinnosti tři měsíce po vyhlášení; provedou jej ministři průmyslu, obchodu a živností, zemědělství, spravedlnosti, vnitra, financí a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Meissner v. r.

76.

Zákon ze dne 12. dubna 1935 o splátkových obchodech.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Prodeje movitých věcí, ujednané při provozování obchodní nebo jiné živnosti nebo zprostředkovateli z povolání, jsou splátkovými obchody podle tohoto zákona, jestliže tržová cena má býti podle smlouvy zaplácena nejméně ve třech částkách (splátkách) a věc se odevzdá kupujícímu před úplným zaplacením tržové ceny.

§ 2.

(1) Prodávající si smí při splátkovém obchodu vyhraditi vlastnictví k prodané věci až do úplného zaplacení tržové ceny, odstoupení od smlouvy a ztrátu lhůt.

(2) Jiné výhrady v neprospěch kupujícího jsou neplatné.

§ 3.

(1) Výhrady dopuštěné v § 2 platí, jen když je prodávající pojme do písemného potvrzení o smlouvě a potvrzení vydá bez zbytečného odkladu kupujícímu.

(2) Beze zřetelě k tomu, zda výhrady dopuštěné v § 2 byly ujednaný čili nic, je prodávající povinen vydati kupujícímu písemné potvrzení o smlouvě, jestliže splátky na tržovou cenu jsou rozvrženy na dobu delší než na jeden rok nebo jestliže o to kupující při sjednání smlouvy požádá. Dokud není potvrzení vydáno, není kupující povinen plniti závazky ze smlouvy mu vzcházející.

(3) V potvrzení je třeba jasně udati nejdůležitější ustanovení smlouvy, zejména dobu,